

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΙΔΗΣ

***η σπίθα
που δεν σβήνει***

συλλογή ποιημάτων

η σπίθα που δεν σβήνει

συλλογή ποιημάτων

ενάντια

στον πόλεμο,

ενάντια

στην πολιτική δίωξη και καταπίεση,

ενάντια

σε αντιδημοκρατικά και δικτατορικά
καθεστώτα,

ενάντια

στο σκοταδισμό των θρησκειών

η σπίθα που δεν σβήνει

Ηλεκτρονική αυτοέκδοση:
Δημήτριος Καραμανίδης

Ιστότοπος δημοσίευσης:
<http://www.e-tetradia.gr>

ISBN: 978-618-84957-0-8

Copyright: IK-XK

Δράμα 2020

Περιεχόμενα

Σ. 1 αντιπολεμική τριλογία

- ' 1 μονομαχία
- ' 3 ένα παλικάρι δεκαοχτώ χρονών
- ' 7 το μοιρολόι της μάνας

- ' 11 ένα τρίπτυχο
πολιτικής δίωξης
και καταπίεσης
- ' 11 γράμμα από την εξορία
- ' 14 γράμμα/παραβολή
πολιτικού κρατούμενου
- ' 16 γράμμα επιστροφής
ισοβίτη πολιτικού κρατούμενου

- ' 18 το παιδί του αγωνιστή

Σ. 23 τα αντιχουντικά/
αντιδικτατορικά

- ' 23 Εισαγωγή
- ' 39 Οι επισκέπτες
- ' 41 Οι αρουραίοι
- ' 43 Πάσχα 1967
- ' 45 Άνοιξη ενός παιδιού
- ' 47 Επίλογος για την Ελευθερία
- ' 51 Η ώρα έφτασε
- ' 52 Το Χάδι της μάνας
- ' 53 Οι λεβέντες
- ' 54 Προς τον Ποιητή

- ' 56 Λιτανεία

αντιπολεμική τριλογία
(σε στιλ δημοτικού ή
διασκευασμένου δημοτικού
τραγουδιού 64/67)

μονομαχία

Δύο πουλιά μαλώνανε
μαλώναν πολεμούσαν

Απ' το πρωί πιαστήκανε
και φτάσανε μεσάνυχτα

Το 'να ήταν απ' τη Στεριά
και τ' άλλο απ' τη Θάλασσα

Μονομαχία κάνανε
σκληρή κ' αιματηρή

Το 'να κινούσε απ' τα βουνά
και τ' άλλο απ' τα πελάγη

Με πείσμα ορμούσανε
το ένα επάνω στο άλλο

Απ' τις πληγές τους έτρεχε
το πύρινο το αίμα

Έπεσε το Θαλασσόπουλο
κ' ο Σταυραετός 'σωριάσθει

Ήρθε ο μαύρος Χάροντας
καβάλα στ' άλογό του
να παρ' τις όμορφες ψυχές
στον Άδη να τις πάει

ένα παλικάρι δεκαοχτώ χρονών

Σ' ένα Παλικάρι
δεκαοχτώ χρονών
διαταγή edώσανε
στον πόλεμο να πάει

Με φόβο η μάνα έτρεξε
το γιο της ν' αγκαλιάσει
τα δάκρυα κυλήσανε
έσφιξε η καρδιά της

Το Παλικάρι
δεκαοχτώ χρονών
ζώθηκε αρματώθηκε
και πάει να πολεμήσει

Πέρασαν χρόνια δύσκολα
και χρόνια πονεμένα
το γιο της επερίμενε
η μάνα να γυρίσει

Πήγε στην εκκλησιά
παράκληση να κάνει
χάρη να κάνει ο Θεός
ο γιος της να γυρίσει
άναψε τρεις λαμπάδες
και κοίταξε ολόγυρα
είδε ψηλές
είδε λιγνές
είδε και μαυρομάτες
είδε και την αγάπη του
που ήταν μαραμένη
σαν φύλλο φθινοπωρινό
που το χτυπούν οι ανέμοι

Στο σταυροδρόμι πήγανε
η μάνα και η κοπέλα
κ' όσοι διαβάτες πέρναγαν
ρωτούσαν για το νιο τους
μην είδατε
μην άξατε
το νιο μας το χαμένο

Εχτές προχτές τον είδαμε
στο Μέτωπο της Μάχης
βαριά τραυματισμένο
Ένας φίλος του τον έκλαιγε
και τον παρακαλούσε
κουράγιο να κάνει
κι εκείνος αποκρίθηκε
με δάκρυα στα μάτια
Τι με κλαις βρε φίλε μου
και τι με καρτερείς

πάνε να πεις στη Μάνα μου
να μη με περιμένει
να πεις και στην Αγάπη μου
μαύρα να μη φορέσει
κάνω την πέτρα μάνα μου
τη μαύρη γης γυναίκα
κ' όλα τα λιανοστέρναρα
αδέρφια κ' αξαδέρφια

το μοιρολόι της μάνας

Η μάνα συλλογίζεται
στης νύχτας το σκοτάδι
η λύπη και ο πόνος
σπαράζουν την καρδιά της

Τα μάτια εσήκωσε
ψηλά στον ουρανό
σα' να 'ψαχνε να βρει
τον Εύσπλαχνο Θεό

Έ, Ουρανέ που 'σαι ψηλά
και όλα δω τα βλέπεις
πως δέχεσαι κι αφήνεις
φτώχεια και αδικία
ν' απλώνονται παντού

Πως κάθεσαι γαλήνιος
κ' αντέχεις να κοιτάζεις
χώρες να καταστρέφονται
γενεές να θυσιάζονται
για χάρη των πολέμων

Μήπως νομίζεις πως μπορώ
του κόσμου όλα τα βάσανα
στις πλάτες μου επάνω
για πάντα να βαστάω

Τους οδυρμούς μου δεν ακούς
δε βλέπεις τις πληγές μου
σε βούβαναν οι στεναγμοί
σε σκέπασε το σκότος

Εσείς αστέρια τ' ουρανού
λυχνάρια μέσ' τη νύχτα

δεν έχετε άλλο φως
πιο δυνατά να φέξ'τε
να διώξετε το σκότος
την ξαστεριά να φέρ'τε
μήπως μπορέσει και μας δει
το μάτι του Υψίστου

Ε, ουρανέ που 'σαι ψηλά
και όλα εδώ τα βλέπεις
τι κάθεται και καρτερείς
δεν πόνεσε η καρδιά σου
χιλιάδες χρόνια χύνεται
το αίμα των ανθρώπων

Δε νιώθεις
δε νοείς
πως χάνεται
και πάει

να σβήσει
όλη η ζωή
επάνω στον πλανήτη

ένα τρίπτυχο
πολιτικής δίωξης
και καταπίεσης
(63/64)

γράμμα απ' την εξορία

Μας φέρανε εδώ
στα ξερονήσια
χιλιάδες νέοι άνθρωποι
αγόρια και κορίτσια
ακόμα γεμάτοι
όνειρα και ελπίδες
για τη ζωή
και για το μέλλον της Πατρίδας

Βασανιστήρια κάθε μέρα
χωρίς κανένα τέλος

Μια υπογραφή
μόνο θέλουν
μια υποταγή

Να αρνηθούμε θέλουν
ιδέες
και ιδανικά

Τη θέλησή μας
να σπάσουν θέλουν
αλλιώς
θα είμαστε τυχεροί
αν φύγουμε
σακάτηδες από δω

Να εξολοθρεύσουν θέλουν
τη γενιά ολόκληρη
που τσάκισε το φασισμό

Υπερήφανα δηλώνουν
οι ηγεσίες τους
πως όλα αυτά
που εδώ μας κάνουν
είναι τα δικά τους
ιδανικά
είναι οι δικοί τους
Παρθενώνες

γράμμα/παραβολή πολιτικού κρατούμενου

Δεν βγαίνεις ούτε μια στιγμή
απ' το μυαλό μου
ούτε εσύ
ούτε τα παιδιά

Τα πάντα θα έκανα
για να' μαστε
μαζί και πάλι

Όμως τη συνείδησή μου
να προδώσω δεν μπορώ
γιατί τότε πια
να υπάρχω
δεν θα ήθελα

Τώρα μόνη σου
τα πάντα πρέπει να κοιτάξεις
ακόμα και τα χωράφια μας
να τα καλλιεργήσεις

Μοίρασε σπόρο
και στους φτωχούς
για να μπορέσουνε κ' αυτοί
καλή σοδειά να κάνουν
να έρθει τρύγος πλούσιος
τα σπίτια να γεμίσει
να πλημμυρίσει τα χωριά
και όλη μας τη χώρα
Ευημερία αρκετή
όλοι να αποκτήσουν

γράμμα επιστροφής ισοβίτη πολιτικού κρατούμενου

Τώρα μπορώ να γυρίσω πίσω
τώρα δεν είμαι επικίνδυνος
λένε.....

Ο γιατρός της φυλακής
λέει
ότι είμαστε ακόμα νέοι
έχουμε τη ζωή μπροστά μας
αλλά πρέπει να προσέχουμε
γιατί εδώ τελικά γίναμε
άρρωστοι και μεγάλοι

Όποιος είναι άρρωστος και
μεγάλος
δεν αποτελεί κίνδυνο

για τη δημόσια ασφάλεια
λένε
οι αρχές ασφαλείας

Η ίδια η κυβέρνηση
επίσημα λέει
δεν αποτελούμαι
κίνδυνο πια
για το κράτος
γ' αυτό τώρα
να επιστρέψουμε μπορούμε
και χωρίς υπογραφή

Όμως να ξέρουν όλοι
στις πληγές μας
επάνω θα πατήσουμε
και πάλι θα σηκωθούμε

το παιδί του αγωνιστή (63/64)

Ήμουν μικρό παιδί
όταν άκουσα
ότι σε καταδίκασαν
πολλές φορές εις θάνατο

Η καρδιά μου στροβιλίστηκε
σαν σβούρα πάν' στον πάγο
το σώμα μου ολάκερο
φλεγόταν απ' άκρη σ' άκρη

να τρέχω άρχισα
χωρίς σταματημό
να προλάβω ήθελα
να ρθω να σ' αγκαλιάσω
κ' απ' τους κακούς τους δικαστές
να σε ελευθερώσω

Έκλαιγα και έτρεχα
έβλεπα την εικόνα σου
και άκουγα τους δήμιους
με στόμφο να φωνάζουν
εις θάνατον...
εις θάνατον...

Εσύ
που τ' ανάστημα σήκωσες
το βάρβαρο κατακτητή
πολέμησες
κι απ' την Πατρίδα
έδιωξες

Εσύ
που τα πάντα έδωσες

γ' αυτή εδώ την Πατρίδα
και το καλό
ονειρευόσουν
για τούτο το λαό

Εσένα
αντί για δαφνοστέφανο
για εξόντωση σε πάνε

Όλοι αυτή που έφυγαν
κ' απ' τον αγώνα έλειπαν
κ' όλοι αυτοί που έγιναν
προδότες της Πατρίδας
τώρα μαζί συμμάχησαν
νέους δυνάστες φέραν

Όλοι αυτοί εγίνανε
τώρα οι δικαστές σου

κ' όλοι μαζί φωνάζουνε
εις θάνατον.....

Εγώ όμως σε κρατώ
βαθιά μες την καρδιά μου
και τρέχω ασταμάτητα
μες το βαρύ χειμώνα
μες το βαθύ σκοτάδι
πέφτω και σηκώνομαι
και τα ποτάμια δάκρυα
καίνε το πρόσωπό μου

Χείμαρροι ξεχύνονται
απ' τα βάθη της ψυχής μου
η θλίψη
και το μίσος

Στα πέρατα

φωνάζω δυνατά
ποτέ
ποτέ
δεν θα ξεχάσω

τα αντιχουντικά αντιδικτατορικά

Εισαγωγή

Θα κάνουμε μια, σχετικά, μικρή ιστορική εισαγωγή για να δούμε τη διαμόρφωση της κατάστασης και της συγκυρίας, τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς, την περίοδο (67/68) κατά την οποία γράφτηκαν αυτά τα αντιχουντικά/αντιδικτατορικά ποιήματα.

Οι επισκέπτες
Οι αρουραίοι

Πάσχα 1967
Άνοιξη ενός παιδιού
Επίλογος για την ελευθερία
Η ώρα έφτασε
Το Χάδι της μάνας
Οι λεβέντες
Προς τον ποιητή

Η επιβολή της χούντας στην
Ελλάδα το 1967 έγινε σε μια πολύ
κρίσιμη φάση του Ψυχρού
Πολέμου που άρχισε την επαύριο
του ΙΙ. Παγκοσμίου Πολέμου
(ΙΙ.ΙΙΙ).

Με τη λήξη του ΙΙ.ΙΙΙ η Σοβιετική
Ένωση αναδείχτηκε, δίπλα στις
ΗΠΑ, ως η άλλη Υπερδύναμη που
έφερε την αίγλη

του κύριου νικητή του φασισμού
και του φορέα των ελπίδων όλων
των λαών για ειρήνη και για ένα
καλύτερο μέλλον.

Η προσπάθεια των
ιμπεριαλιστικών δυνάμεων να
στρέψουν τη ναζιστική Γερμανία,
με την περιβόητη Πολιτική
Κατευνασμού (Appeasement
Policy) και τις συμφωνίες του
Μονάχου το 1938, αποκλειστικά
ενάντια στη Σοβιετική Ένωση για
να την αποτελειώσει, δεν τους
βγήκε τελικά.

Είναι χαρακτηριστικό ότι πολύ
σύντομα μετά τη λήξη του ΙΙ.ΠΠ,
οι ΗΠΑ συνένωσαν όλες τις
παλαιές ιμπεριαλιστικές

δυνάμεις, κάτω από την ηγεσία
τους, σε μια “ιερή συμμαχία” και
ξεκίνησαν τον Ψυχρού Πολέμου
ενάντια στη Σοβιετική Ένωση και
τις άλλες σοσιαλιστικές χώρες.
Σχετικά με τη Γερμανία,
“ξέχασαν” το σχέδιό τους που
προέβλεπε τη μετατροπή της σε
μια αποβιομηχανοποιημένη,
αποκλειστικά αγροτική χώρα και
διαμελισμένη σε διάφορα
ανεξάρτητα κράτη. Τώρα θέλουν
να ενσωματώσουν τη Δυτική
Γερμανία στη νέα συμμαχία τους,
να τη βοηθήσουν να αναπτυχθεί το
γρηγορότερο δυνατό οικονομικά
για να αποτελέσει ισχυρό
προγεφύρωμα και ελκυστική 26

καταναλωτική βιτρίνα του δυτικού
κόσμου απέναντι στις
σοσιαλιστικές χώρες.

Όμως το κύρος του καπιταλιστικού
συστήματος είχε καταρρακωθεί,
μετά και το ΙΙ. ΠΠ.

Οι λαοί διεκδικούν δημοκρατικές
αλλαγές και προοδευτικές
εξελίξεις.

Το αποικιοκρατικό σύστημα
καταρρέει.

Παντού ξεκινούν
εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα
και σε πάρα πολλές περιπτώσεις
προχωρούν σε επαναστατικές
κοινωνικές αλλαγές με
κατεύθυνση το σοσιαλισμό.

Οι ιδέες του σοσιαλισμού δεν 27

σταματούν στη Ευρώπη,
εξαπλώνονται σ' όλο τον πλανήτη.
Οι ΗΠΑ θέλουν να εμποδίσουν ή
και να σταματήσουν αυτές τις
εξελίξεις.

Επί κυβέρνησης Τρούμαν
(Truman) εκπονείται και
εφαρμόζεται η Στρατηγική
Συγκράτησης (Containment
Strategy) με στόχο τον περιορισμό
της επιρροής της ΣΕ και την
αποτροπή σοσιαλιστικών αλλαγών
σε άλλες χώρες, με κάθε τρόπο.
Οι κυριότερες πολιτικές που θα
εφαρμοστούν, από την κυβέρνηση
Τρούμαν των ΗΠΑ, για την
επιτυχία αυτής της στρατηγικής
είναι αρχικά: το Δόγμα

Τρούμαν (Truman Doctrine) και το
Σχέδιο Μάρσαλ (Marshall Plan)
που αποτελούν ένα μείγμα
δράσεων οικονομικής, πολιτικής
και στρατιωτικής ενίσχυσης
δυνάμεων και χωρών ενάντια στον
κομμουνισμό (που φτάνουν μέχρι
και τη στήριξη πραξικοπημάτων,
δικτατοριών, στρατιωτικών και
πολεμικών επεμβάσεων κ. α.).
Παράλληλα προωθείται η πιο
συμπαγής ενοποίηση των
δυτικοευρωπαϊκών χωρών, και
όλου του καπιταλιστικού
συστήματος, υπό την αιγίδα των
ΗΠΑ.

--Δημιουργία Δύτικοευρωπαϊκών
Στρατιωτικών Ενώσεων, 29

ίδρυση του ΝΑΤΟ τον Απρίλη
1949,
ίδρυση Οργανισμού Ευρωπαϊκής
Οικονομικής Συνεργασίας το 1948
που μετεξελίσσεται σε
ΟΟΣΑ το 1961,
ίδρυση της Ευρωπαϊκής
Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα
το 1949 που μετεξελίσσεται σε
ΕΟΚ το 1957 κ. α.--
Η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα
στην οποία εφαρμόστηκε όλη αυτή
η αντικομμουνιστική στρατηγική.
Όταν οι Άγγλοι διαπίστωσαν ότι,
με το καθεστώς που δημιούργησαν
στην Ελλάδα μετά την
απελευθέρωση από τους
Γερμανούς, δεν μπορούν να

νικήσουν το Δημοκρατικό Στρατό
Ελλάδας, απευθύνθηκαν στους
Αμερικάνους για να τους
διαδεχθούν.

Αρχές 1947 οι ΗΠΑ παίρνουν την
υπόθεση Ελλάδα στα χέρια τους.
Καθοδηγούν το καθεστώς σαν
αποικία, αναδιοργανώνουν το
στρατό του και του παρέχουν
απεριόριστη στρατιωτική
βοήθεια.

Μετά από τρία χρόνια,
χρησιμοποιώντας τα πιο
καταστροφικά πολεμικά μέσα,
ρήμαξαν τη χώρα και κατάφεραν
να “νικήσουν” όλοι μαζί και να
απωθήσουν το ΔΣΕ
από το Γράμμο στην Αλβανία. 31

Την Ελλάδα τη μεταβάλλανε σε
ένα τοπίο βασανιστηρίων και
εκτελέσεων, καταστρέψανε μια
ολόκληρη γενιά που πολέμησε το
φασισμό, έκαναν μια γενοκτονία
ενάντια στον ελληνικό λαό.

Η στρατηγική καταπολέμησης του
κομμουνισμού της κυβέρνησης
Τρούμαν θεωρήθηκε ανεπαρκής
από την κυβέρνηση Άϊζενхаουερ
και αντικαταστάθηκε από τη
Στρατηγική Επαναφοράς
(Rollback Strategy). Μήπως εννοεί
στην προτέρα κατάσταση, πριν την
Οκτωβριανή Επανάσταση;!!!
Αυτή η στρατηγική υιοθετήθηκε
από όλες τις επόμενες
αμερικανικές κυβερνήσεις,

και από κάποιες εμπλουτίστηκε,
ιδιαίτερα από τις Κυβερνήσεις
Κέννεντυ και Ρήγκαν.

Η Δεκαετία του 1960 ήταν όχι
μόνο κρίσιμη αλλά και πολύ
σημαντική και για τις δύο πλευρές
του Ψυχρού Πολέμου.

Η βαρβαρότητα του
Ιμπεριαλισμού και οι άγριοι
πόλεμοι που διεξήγαγε για να
στηρίξει πάντοτε αντιδραστικές
δυνάμεις και δικτατορίες, όχι μόνο
δεν είχε τα αποτελέσματα που
περίμενε, αλλά λόγω της
βαρβαρότητάς του και των
επεμβάσεων αυτών, η νεολαία σ'
όλον τον πλανήτη ξεσηκώθηκε
αλληλέγγυα στο πλευρό των

λαών που αγωνιζόταν για
ελευθερία και κοινωνική πρόοδο.
Η κρίση στη Μέση Ανατολή
βρισκόταν σε μεγάλη ένταση.
Μεγάλες αραβικές χώρες, όπως η
Αίγυπτος, η Συρία κ. α δεν
συμβιβαζόταν με τον ξεριζωμό των
Παλαιστινίων, δεν δεχόταν το
Ισραήλ χωροφύλακα των
Αμερικάνων στην περιοχή τους.
Η δύναμη των χωρών αυτών
έπρεπε να τσακιστεί.
Την περίοδο αυτή η Ελλάδα, που
είχε βγει από ένα μετεμφυλιακό
καταπιεστικό αστυνομικό
καθεστώς, περνούσε μια περίοδο
πολιτικής και πολιτιστικής
άνοιξης, με τη νεολαία και

το λαό να διεκδικούν δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες.

Αυτό το αιματοβαμμένο καθεστώς της Ελλάδας όμως δεν άντεχε τη δημοκρατία και την ελευθερία του λαού και της νεολαίας.

Βεβαίως δεν άρεσε και στους Αμερικάνους. Προσπαθούσαν να ελέγξουν την κατάσταση στη χώρα με κάθε τρόπο.

Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, ήθελαν να έχουν ηρεμία στην περιοχή για να στηρίξουν απερίσπαστα το Ισραήλ ενάντια στις αραβικές χώρες, ώστε αυτό να καθιερωθεί σαν μια μεγάλη και ισχυρή δύναμη μέσα στον αραβικό χώρο.

Μετά την εγκατάσταση της
Χούντας από τους Αμερικάνους,
τον Απρίλη 1967 στην Ελλάδα, το
Ισραήλ ξεκίνησε τον Ιούνιο 1967
τον πόλεμο ενάντια στους Άραβες.
Αν παρατηρήσουμε τη χρονική
περίοδο του ΨΠ και θελήσουμε να
περιγράψουμε (παραστήσουμε),
από λογοτεχνικής σκοπιάς, με μια
μεταφορά τον Ιμπεριαλισμό, τότε
αυτή πρέπει να είναι η Λερναία
Ύδρα. Τα πλοκάμια της αποτελούν
τα πραξικοπήματα, οι δικτατορίες,
οι αντιδραστικές δυνάμεις
γενικότερα, οι εξαρτημένες
πολιτικές και οικονομικές ελίτ.
Δυστυχώς ο Ηρακλής αυτή
τη φορά, όπως όλοι

γνωρίζουμε, δεν μπόρεσε να
εξοντώσει τη Λερναία Ύδρα, όσα
κεφάλια και αν τις έκοψε.

Μια άλλη περίπτωση που έχει
ενδιαφέρον σχετικά, να την
περιγράψουμε και αυτήν από
λογοτεχνικής σκοπιάς, με μια
μεταφορά, είναι οι μυστικές
υπηρεσίες του Ιμπεριαλισμού, οι
οποίες είναι σαν επιστημονικά
εργαστήρια. Στα εργαστήρια αυτά
εκπαιδεύονται άνθρωποι, όπως οι
αρουραίοι ή τα ποντίκια, και από
άλλες χώρες, και παράγονται
αδίστακτα όργανα διάφορων
λειτουργιών, όπως
βασανιστηρίων, βιασμών,
δολοφονιών, στήριξης

πραξικοπηματιών, δικτατόρων,
αντιδραστικών δυνάμεων και
στέλνονται συνήθως στις χώρες
τους για να εκπληρώσουν τις
εντολές των ιμπεριαλιστικών
αφεντικών τους.

Μετά την κατάρρευση του
Σοσιαλισμού, οι αντιθέσεις του
Καπιταλισμού νέες Λερναίες
Ύδρες γεννούν, οι οποίες
αντιμάχονται η μία την άλλη.
Τα “επιστημονικά εργαστήρια”
των Ανταγωνιστών βλέπουμε ότι
και αυτά σήμερα εκτελούν το έργο
τους.

Αναγκαία είναι και σήμερα
η καταγγελία, η συμπαράσταση,
η αντίσταση, ο αγώνας. 38

Τα ποιήματα

Οι Επισκέπτες

Ποιος κάλεσε
αυτούς τους επισκέπτες
στη Χώρα μου
να έρθουν

Βγήκαν
μέσα απ' τα βάθη
της Βάλτας
σαν Πλοκάμια
της Λερναίας Ύδρας
που αγκάλιασε
όλη τη Γη
να την κατασπαράξει

Τα σύνεργά τους
λάμπουνε
σαν της Οχιάς το μάτι

Ανάμεσα στα δηλητηριασμένα
Δόντια τους
κρατάνε
μια Πεταλούδα
ως Πρόσκληση
as Invitation

Οι Αρουραίοι

Μέσα από Εργαστήρια βγάλανε
Αρουραίους
Ανθρωπόμορφους
με Λύσσα μπολιασμένους
στη Χώρα μου τους στείλανε
για να την υποτάξουν

Στους δρόμους τρέχουν
ψάχνουν παντού
με Λύσσα να μολύνουν
μπροστά τους όποιον βρουν

Φόβος και Τρόμος
στη Χώρα όλη απλώθηκε
με δέος όλοι προσπαθούν

πίσω απ' τα παράθυρα
τα Τέρατα να δουν

Σιγά σιγά κατανοούν
η λύση είναι μία
Όλοι μαζί
τους Ανθρωπόμορφους
τους Αρουραίους
πρέπει να πολεμήσουν

Πάσχα 1967

Βαριά χτυπούν οι καμπάνες
γι' αυτόν που κρέμεται
επάνω στο σταυρό
και το κοντάρι το στήθος του
τρυπά

Βαριά χτυπούν οι καμπάνες
το χιλιαεννιακόσια εξήνταεπτα
οι Τύραννοι
σε νέο Γολγοθά το λαό μου
σέρνουν
χιλιάδες των παιδιών του
στα κολαστήρια βασανίζουν
και πολλά στο θάνατο οδηγούν

Βαριά χτυπούν οι καμπάνες
για τον Εσταυρωμένο
τα Ιερατεία του
τα πάθη του εξυμνούν
και τους Τυράννους
για το έργο τους ευλογούν

Βαριά χτυπούν οι καμπάνες
το χιλιαεννεακόσια εξήνταεπτα
και οι Πιλάτοι
τους Τυράννους που στέλνουν
του λαού τη σταύρωση να κάνουν
τα χέρια τους νίβουν
και τις ψυχές τους
με το αίμα των νεκρών
εξαγνίζουν

Άνοιξη ενός Παιδιού

Ωραία που 'ναι η Άνοιξη
γιορτάζει όλη η Φύση
πρωί ο Ήλιος ξεκινάει
και τρυφερά
με τις χρυσές Αχτίδες του
τα Πάντα αγκαλιάζει

Χρώματα
Αρώματα
γεμίζει ο τόπος όλος
και οι Μελωδίες των Πουλιών
στους Αιθέρες αντηχούν

Μα η δική μου η Καρδιά
Λύπη είναι γεμάτη
ο Νους μου φεύγει μακριά

και τον Πατέρα ψάχνει

Τον κλείσανε στη Φυλακή
σαν το Πουλί
μες το Κλουβί

επίλογος για την ελευθερία

Ένα παλιό κομμάτι βράχου είναι
τίποτα άλλο
λένε αυτοί

Κάποιος γλύπτης κάποτε
ένα άγαλμα δημιούργησε
από μάρμαρο λευκό

Κάποια γυναίκα όμορφη
στάθηκε μοντέλο

Τα μαύρα μάτια σαν ελιές
λάμπουνε στον Ήλιο
Τα καστανά της τα μπαλιά
στους ώμους κυματίζουν
Πέπλος λεπτός κρέμεται

στο λυγερό κορμί της
Τα χέρια
ψηλά είναι σηκωμένα
στο 'να κρατάει τον Πυρσό
να διώξει το Σκοτάδι
στ' άλλο κρατάει ένα Πουλί
τη Λευτεριά να φέρει

Τώρα όμως μια άσπρη πέτρα μόνο
έμεινε
τίποτα άλλο
λένε..... αυτοί

Στο Μέτωπο του Βάθρου
μέσα απ' το επίχρυσμα της
κάλυψης
προβάλλουν οι Επιγραφές
Ελευθερία ή Θάνατος

Θάνατος στους Τυράννους Δημοκρατία και Ειρήνη

Δεν είναι τίποτα
μόνο συνθήματα ενάντια στην
πατρίδα
λένε αυτοί

Με Παιάνες και με Τύμπανα
τεθωρακισμένα φέρνουν
τη λυγερή την Κόρη
καταστρέφουν

Όλα τα κομμάτια της
μέσ' στη φωτιά πετούν
στάχτη να γίνουν όλα
για πάντα να χαθούν

Δεν είναι τίποτα
μόνο λίγες στάχτες έμειναν εδώ
λένε..... αυτοί

Το Νέο Άνεμο
προσμένουν οι Λαοί
τις ματωμένες
στάχτες να φυσήξει
τη Σπίθα να φουντώσει
μέσ απ' τις Φλόγες της Φωτιάς
ο Νέος Φοίνικας
το Αιώνιο Σύνθημα
Ελευθερία ή Θάνατος
να ξαναγεννηθεί

Η Ώρα Έφτασε

Ποιος κομμάτιασε
με το Σπαθί
τον αραχνοῦφαντο
Πέπλο της Χαράς
αυτών των Καρδιών
και τον σκέπασε
με τα μαύρα πανιά
της Θλίψης

Η ώρα έφτασε
πρέπει να πάρουμε
στα χέρια το Σπαθί

Το Χάδι της Μάννας

Η Μάννα άπλωσε
τα χέρια της
και χάιδεψε
του γιου της τα φτερά
που πέταξε
με το φως
της χαραυγής
την Άνοιξη να φέρει

Οι Λεβέντες

Ακούς τα Πέταλα
των Κόκκινων Αλόγων
που χτυπούν
επάνω στο Γρανίτη

Έρχονται οι Λεβέντες
το Σκοτάδι να διώξουν
που άρχισε στη Χώρα
ν' απλώνεται παντού

Προς τον Ποιητή

Σε είδα στο Σύννεφο καβάλα
στ' Αστέρια να πετάς
νέους Πλανήτες ψάχνοντας
μέσα στους Γαλαξίες

Αγκαλιά με τον Απόλλωνα
Νέους και Όμορφους
Κόσμους
να θες να κτίσεις

Ξέχασες όμως
Ποιητή
πως οι Καιροί
προστάζουν
να είσαι τώρα Συντροφιά
με τους ανθρώπους

που ζητούν
το Δίκιο
και τη Λευτεριά

Τα Ποιήματά σου
αν χρειαστεί
με το αίμα σου
μέσ' τη Φωτιά να κτίζεις

ΛΙΤΑΝΕΙΑ (67)

Προς το Ναῖσκο του Θεοῦ
τη μεγάλη Ιερή Πομπή
ο Ἅγιος Πατέρας οδηγεί
Πλαισιωμένος
Από Κληρικούς
όλων των βαθμίδων
Από Εκπροσώπους
της Πολιτείας
Από Αντιπροσωπείες
Ιδρυμάτων και Φορέων
Ακολουθούν Αγήματα
Στρατού
και Αστυνομίας
Μπροστά απ' τον Ἅγιο Πατέρα
χαριτωμένα Παπαδοπαίδια
με φορεσιές κατάλευκες

βαδίζουν
και τα Εξαπτέρυγα ψηλά κρατούν
Δεξιά και αριστερά των Επισήμων
φιλαρμονικές ορχήστρες
ύμνους και εγκώμια παίζουν
και το Θεό δοξάζουν
Ιεροψάλτες
χαμηλόφωνα και χαρμόσυνα
τις ορχήστρες συνοδεύουν

Πίσω απ' την Κεφαλή
Εκκλησίας και Πολιτείας
ήρεμα ακολουθεί
το πλήθος των πιστών
σαν να κυλάει γαλήνια
ατέλειωτο ποτάμι
όπου συνεχώς νέα νερά
προστίθενται

Κατάνυξη γεμάτοι
κινούνται οι πιστοί
και μέσα τους με δέος
ταπεινά παρακαλούν
τούτη τη φορά
να τους ακούσει
και να τους βοηθήσει
ο Φιλεύσπλαχνος Πατέρας

Ο μικρός ολόλαμπρος Ναός
αφιερωμένος
στον Παντοκράτορα Θεό
έτοιμος σαν πουλί
τα σύννεφα ν' αγγίζει
Κτίστηκε δίπλα στη σπηλιά
στην κορυφή του λόφου
όπου σεμνός και ταπεινός πιστός
παλιά Θαυματουργή Εικόνα

βρήκε του Θεού
και αποδείξεις είδε
πολλές φορές
“Ζωντανής
της Ύπαρξης
του Θεού”

Θαύματα έχουν γίνει κατά καιρούς
στον Ιερό Τόπο αυτό
Πιστοί έρχονται από παντού
να προσκυνήσουν
ελεημοσύνη να ζητήσουν
μέρος να πάρουν
στις Ιερές Πομπές

Ο μέγας ποταμός από πιστούς
τυλιγμένος πια γύρω απ' το λόφο
με θάλασσα μεγάλη

59

τώρα μοιάζει
Ο Άγιος Πατέρας
επάνω στην εξέδρα
δίπλα στο Ναό
το πλήθος ατενίζει κ' είναι έτοιμος
Ευχαριστίες και Παρακλήσεις
να απευθύνει
προς τον Ελεήμονα Θεό

Η Μίτρα του
από πορφυρό χρυσοῦφαντο
μεταξένιο ύφασμα
είναι κατασκευασμένη
Φέρνει ολόχρυσο σταυρό στην
κορυφή
Καλλιτεχνήματα σπουδαία
από ευγενή μέταλλα
ολόγεμα είναι

με διαμάντια, ρουμπίνια,
σμαράγδια και ζαφείρια
απεικονίζουν
σύμβολα και αγγέλους
καλύπτουν την επιφάνεια
της Μίτρας όλη

Τα Άμφιά του
από μεταξωτά,
από κασμίρινα
και από βελούδινα
υφάσματα
σε χρώμα
πορφυρό,
κίτρινο
και λευκό
γεμάτα είναι
με χρυσοκέντητα

και ασημοκέντητα
σχέδια
με θέματα θρησκευτικά

Η ασημένια ράβδος του
με ένα Ρουμπίνι στη λαβή
στολισμένη είναι
με φιγούρες Αγίων
από λεπτό φύλλο χρυσού
σε τέλειο
καλλιτεχνικό ανάγλυφο
μοιάζει με Σκήπτρο
Αυτοκρατορικό

Την ολόχρυση
Θαυματουργή
Εικόνα του Θεού
σήκωσε ψηλά

και γύρω γύρω γύρισε
για να τη δουν καλά
όλοι οι πιστοί

Οι αστραφτερές
αχτίδες του Ηλίου
πέφτοντας επάνω
στα φωτεινά του Άμφια
στη λαμπερή του Μίτρα
και στη χρυσή Εικόνα του Θεού
αντανακλούσαν
ένα υπέροχο
φάσμα χρωμάτων
σαν να άρχισε
ο Άγιος Πατέρας
ο ίδιος να ακτινοβολεί
σαν να μεταμορφώθηκε
σε ένα νέο Ον

που αποτελείται μόνο
από φως
χρυσό και πορφυρό
Λες Θαύμα και γινότανε
στα μάτια τους μπροστά

Ένα κύμα
Υπερβατικής Ευδαιμονίας
διαπέρασε ξαφνικά
όλους τους πιστούς
Μονομιάς όλοι γονάτισαν
και άρχισαν
με τροπάρια και προσευχές
τον Κύριο να ευγνωμονούν
και να εγκωμιάζουν

Όταν τελείωσε η Ιερή η Τελετή
ο Άγιος Πατέρας

ευχαρίστησε όλους τους πιστούς
για την ακλόνητη την Πίστη τους
και για την αφοσίωσή τους
στα Έθνη και στα Έθιμα
και στις Παραδόσεις
Εκκλησίας και Πατρίδας
Τους θύμισε πως όλα αυτά
εδώ και Αιώνες τώρα
βαθιά έχουν χαραχτεί
μες την ψυχή όλων των πιστών
Αποτελούν Μέγιστο Θησαυρό
που ποτέ
δεν πρέπει ν' απολέσωμε
Θα μας γεμίζει πάντα
με δύναμη κ' ελπίδα
ότι με Ταπεινοφροσύνη
και Ιώβεια Υπομονή
κάποτε θα κερδίσουμε

τη Χάρη του Θεού

Με ευλάβεια άκουσαν
όλοι οι πιστοί
τα λόγια
του Άγιου Πατέρα
Σήμερα πάλι
κ' αυτή η Λιτανεία
αισθήματα αγαλλίασης
γέμισε τις καρδιές τους
Ψυχή και σώμα πλυμηρίσανε
από Έκσταση
γλυκιά και ιερή
σαν να απολαύσανε
ανώτερο ναρκωτικό
και απ' αυτό ακόμα
το μεθυστικό
Νέκταρ των Θεών

δημήτριος καραμανίδης
η σπίθα που δεν σβήνει
συλλογή ποιημάτων